

Vjeverica

Školski list učenika Osnovne škole Ivan Goran Kovačić Gora

IZDVAJAMO:

TEMA BROJA

- Eksperimentalna provedba Kurikuluma škole24

U O V O M B R O J U :

Zmca mudrosti	3
Zanimljivosti iz svijeta životinja	4
Preporuka dječjih filmova	7
Poslušaj savjet	8
Obilježili smo	10
Šetnja kroz povijest	22
Tema broja: Školski kurikulum	24
Kutak za najmlade: Priča o Crvenkapici	26
Ukratko	27
Izvan školskog dvorišta	36
Kutak za opuštanje	39
Vicevi	40

Riječ urednika:

Dragi čitatelji,

Vjeverica Vam po treći put otvara vrata naše škole. Odškrinite ih i zakoračite u nju. Zavirite u naše prostorije, prepune dječjeg smijeha, znanja, prijateljstva.

Novinarska skupina marljivo je cijelu godinu pratila sve što smo radili i svojim novinarskim umijećem bilježila i fotografirala svaku provedenu aktivnost te je tako nastao naš treći broj Vjeverice.

Uživajte čitajući onoliko koliko smo mi uživali pišući!

Ugodno listanje želi vam novinarska ekipa:

Ana Krovinac

Matea Cerovšek

Matea Galijan

Anamarija Pejaković

Antonela Dvorneković

ŠKOLSKI LIST "VJEVERICA"

List učenika "OŠ Ivan Goran Kovačić" Gora
PS Nebojan

Školska godina 2014./2015.

Broj lista: 3.
IZDAVAČ OŠ Ivan Goran Kovačić, Gora Gora 61a, Petrinja
Tel/fax: 044/824-650.
mail: igk@os-igkovacic-petrinjagora.skole.hr
Web:<http://os-igkovacic-petrinjagora.skole.hr>

UREDNIŠTVO

Matea Cerovšek 6.a,
Matea Galijan 6.a,
Ana Krovinac 6.a,
Anamarija Pejaković 6.a,
Antonela Dvorneković 6.a,

Urednica i voditeljica novinarske grupe:
Nikolina Sukalić Rom, učiteljica povijesti

Lektura: Đurđica Fran, učiteljica hrvatskog jezika

Grafičko oblikovanje: Nikolina Sukalić Rom, učiteljica

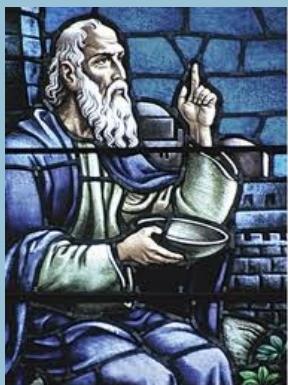
"Dobra knjiga nema kraja."

Zrnca mudrosti

Test Tri sita

U staroj Grčkoj je Sokrat bio poznat po tome da je vrlo visoko cijenio znanje. Jednog dana je veliki filozof sreo poznanika, koji mu je rekao:

- Znaš li što sam upravo čuo o tvom prijatelju?

- Samo trenutak - zaustavio ga je Sokrat.- Prije no što mi bilo što kažeš, želio bih da napraviš kratak test. Ime mu je test Tri sita
- Test Tri sita? -
- Tako je - nastavi Sokrat. - Prije nego što mi govorиш o mom prijatelju, možda bi bilo dobro da razmisliš o tome što mi želiš reći i propustiš svoje riječi kroz posebna sita. Zato se i zove Test tri sita.
- Prvo sito je sito istine. Jesi li posve siguran, da je to što mi želiš ispričati, istina?
- Ne - odgovori čovjek. Ustvari, upravo sam čuo i ...
- U redu - reče Sokrat. - Dakle, ne znaš sigurno je li to istina ili nije. Probajmo s drugim sitom. Sitom dobrote.

Želiš li mi ispričati nešto dobro o mom prijatelju?

- Ne, upravo suprotno...
- Znači tako - nastavi Sokrat, - želiš mi ispričati nešto loše o njemu, ali ne znaš je li to istina. No, još uvijek možeš napraviti test, na raspolaganju ti je još jedno sito. Sito upotrebljivosti. Hoće li mi koristiti to što bi mi želio ispričati o mom prijatelju?
- U stvari, ne...
- Dakle - zaključio je Sokrat - Ukoliko mi želiš ispričati nešto, za što ne znaš je li je istinito, nije dobro, a ni korisno, zašto bi mi uopće morao išta ispričati?

Otisci u pijesku

Jedne noći čovjek je sanjao. Sanjao je da šeta po plaži s Gospodinom. Preko neba prikazivali su se isječci iz njegovog života. Uz svaku scenu na pijesku su se pojavljivala dva para otiska stopala - jedan je pripadao njemu, a drugi Gospodu.

Kad je zadnja scena završila, još jednom je pogledao otiske u pijesku. Uočio je da na mnogim mjestima vezanima uz njegov životni put postoji samo jedan par otiska. Također je uočio da je to vezano uz najteže i najtužnije događaje u njegovom životu.

To ga je uznemirilo, te je upitao Gospoda:

- Gospodine, rekao si: kad jednom odlučim slijediti te, zauvijek ćeš biti uz mene. Međutim, uočio sam da vezano uz nateže trenutke mog života, samo je jedan par otiska u pijesku. Ne razumijem kako to da si me napuštalo onda kad sam te najviše trebao.

Gospodin je odgovorio:

- Dijete moje, volim te i nikad te ne bih napustio! U najtežim trenucima tvog života, tamo gdje vidiš samo jedan par otiska, bio sam s tobom i nosio te.

Matea Cerovšek, 6.r.

Zanimljivosti iz svijeta životinja

Koje su životinje najpametnije?

Delfini i kitovi, veliki majmuni (gorile, čimpanze i orangutani), slonovi, psi, mačke, papige, vrane, štakori i svinje.

Koja životinja najviše jede?

PLAVETNI KIT - pojede čak pet tona sitnih račića dnevno.

Koja životinja je najveća pričalica?

ŽAKO PAPAGAJ je najveća pričalica među životnjama. Ovaj papagaj se smatra izuzetno pametnom pticom koja je sposobna imitirati ljudski govor. Može zapamtiti do tisuću riječi i govoriti u rečenicama.

Koja životinja najbolje pamti?

ČIMPANZA - dovoljan im je samo kratak pogled da upamte desetak brojeva na ekranu računala i njihov položaj. Impresivna vizualna memorija čimpanze ne gubi na snazi čak ni ako im netko ometa pozornost.

SLONICA - Po mirisu svojeg slonića, slonica uspijeva u opsežnu mentalnu mapu, kao u računalo, spremiti informacije gdje se slonić igra i kamo je krenuo.

HOBOTNICA - Pamćenje joj je povezano s čak pola milijarde neurona. U situacijama u kojima joj je život u opasnosti pamćenje ulazi u fazu u kojoj životinja pamti svaki detalj. Tako hobotnica nikad ne zaboravlja svojeg neprijatelja.

MORSKI LAV - Morski lavovi imaju iznimno dugotrajno pamćenje. Iako im je životni vijek oko 25 godina, morski lav pamti što je naučio prije deset.

Koja životinja ima najviše nogu?

KALIFORNIJSKA STONOGA - ženka u prosjeku ima oko 600 nogu. Mužjaci su

dvostruko manji i imaju između 320 i 400 nogu.

Koja životinja najduže živi?

KORNJAČE su životinje s najduljim životnim vijekom. Po dužini životnog vijeka najpoznatije su kornjače s Galapagosa, koje žive oko 150 godina.

Koja životinja najbolje skače?

BUHA - Može preskočiti udaljenost od 85 cm, što iznosi oko 285 dužina njezinog tijela.

Koja je životinja najveći graditelj?

DABAR - gradi nasipe s velikom vještinom i točnošću. Tako precizno pregrize stablo na željenom mjestu, da ono padne na pravu stranu, točno u maticu rijeke koja će deblo odnijeti na dabrovo gradilište.

Zanimljivosti iz svijeta životinja

Koja je životinja najsporija?

LJENJIVAC je najsporija životinja na svijetu. Spava dnevno po 18 h. Obično visi s grana naglavačke, a kada je budan za jedan dan prijeđe samo nekoliko metara. Hrani se lišćem s grana, a da probavi jedan obrok treba mu oko mjesec dana.

MORSKI KONJIC je najsporija riba na svijetu. On u jednoj sekundi uspije prijeći samo 4 mm.

Koja životinja je najbrža?

SOKOL je najbrži! Dostiže brzinu veću od 322 km/h i prema tome je najbrža životinja na Zemlji. Ovu brzinu dostiže pri lovu: prvo se diže u visine, a zatim se sunovrati na pljen.

GEPARD je najbrža kopnena životinja, može dostići brzinu od 115 km/h, što je brzina osobnog automobila. Ima rastezljivu kralježnicu, što mu omogućuje da pravi ogromne sedmometerske skokove. No, brzo trči samo na kratkim udaljenostima i mora se odmoriti nakon približno 500 metara. Iz mirovanja, u samo dvije sekunde postiže brzinu od 72 km/h.

PLISKAVICA je najbrža životinja u vodi i može dostići brzinu od 56,5 km/h. Srodnik je delfin.

Koja životinja je najsmrtonosnija?

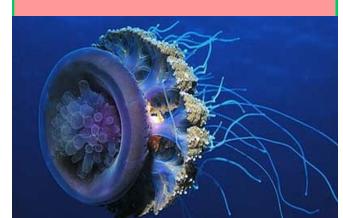
KOMARAC ANOPHELES, tj. ženke ove vrste su najsmrtonosnije životinje na Zemlji, jer prenose malariju, od koje umre oko milijun ljudi svake godine!

ZLATNOŽUTA GATALINKA je žaba velika svega 5 cm, a izlučuje količinu otrova koja može ubiti oko 10.000 miševa ili 20 ljudi. Hrani se kukcima, a njezin otrov potječe od supstance koja se nalazi u kukcima kojima se hrani. Kad bi se hranila nekom drugom hranom, ne bi bila otrovna. Živi samo u tropskim šumama zapadne Kolumbije (Južna Amerika).

MORSKA OSA je vrsta meduze koja ima oko 60 pipaka, a svaki je dug oko četiri i pol metra. Ovo je ujedno životinja s najvećom količinom otrova. Ima ga toliko da može odjednom ubiti 60 ljudi!

Zanimljivosti iz svijeta životinja

Koje životinje su najvjernije u ljubavi?

RODA - Rode odaberu partnera s kojim provedu cijeli život te se zajednički brinu za mlade.

VIDRE - Zaljubljene vidrice ne samo da su vjerne svojim partnerima i zajedno brinu o "kući" i mладuncima, već čuvaju jedna drugu i dok spavaju - drže za šape kako ne bi otplovale jedne od drugih!

VUKOVI - To su prave obiteljske životinje koje skrbe za svoje mlade, a ženki su vjerni tijekom cijelog života.

CRNI LEŠINAR - Ako ulovi partnera u nevjeri, ne samo da će ga napasti, već će mu se u tome pridružiti i ostatak jata.

Koja životinja ima najbolji vid?

SOKOL - Grabežljivci moraju svoj pogled snažno usmjeriti na pljen kako bi ga mogli uloviti. Odličnu dubinsku oštinu vida omogućuje im to što vide s oba oka. Tako mogu precizno odrediti gdje se pljen nalazi i kolika je udaljenost između objekta.

ZEC - Životinje koje predstavljaju pljen imaju oči smještene postrance pa imaju široko vidno polje, a time i bolji pregled na sve strane. Zec ima vidni kut od 360 stupnjeva, što znači da u svojoj okolini može uočiti neprijatelja sa svake strane. Npr., vidni kut mačke je 180 stupnjeva.

Koja životinja najduže čeka mlado?

SLONICA - u trbuhi nosi svoje mlado između 19 i 22 mjeseca.

Anamarija Pejaković, 6.r.

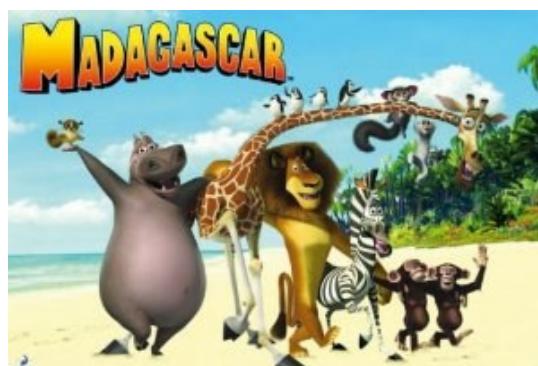
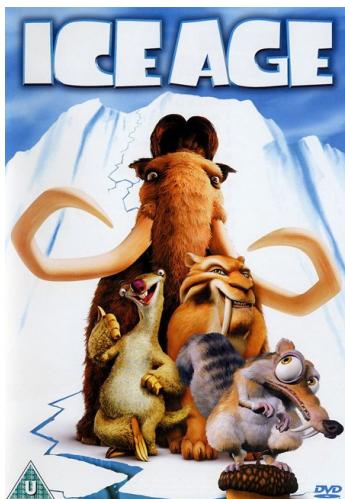
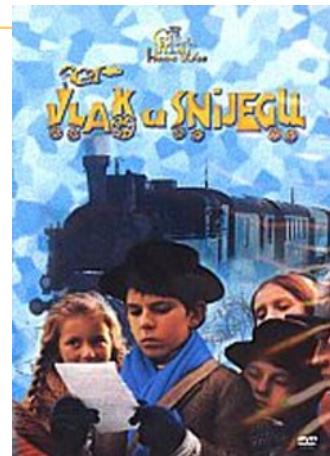
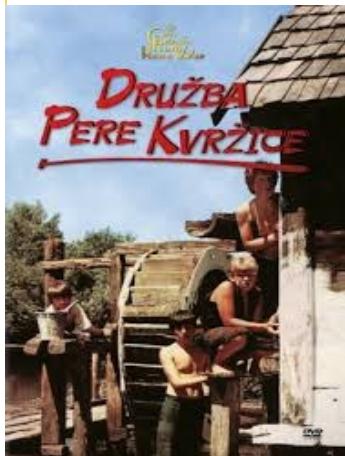
Preporuka dječjih filmova

Dječji filmovi trebali bi biti zanimljivi, poučni, maštoviti i naravno u svim aspektima u potpunosti prilagođeni djeci. No lijepo je kad i odrasli mogu uživati zajedno sa svojim mališanima u dječjem filmu.

No, nažalost, u posljednje vrijeme jako malo pažnje se posvećuje tome što sve djeca gledaju na televiziji te im je gotovo sve dopušteno jer su zbog često prezauzetih roditelja prepusteni programu koji, u većini slučajeva, uopće nije prilagođen njihovu uzrastu.

Mi smo si dali truda i odabrali nekoliko filmova baš za vas, osnovnoškolci!

Ana Krovinac, 6.r.

P o s l u š a j s a v j e t

K A K O M O Ž E Š P O M O Č I V R Š N J A K U U N E V O L J I

Znaš li da je nasilje među vršnjacima grupni proces koji, osim počinitelja nasilja i njegove žrtve, uključuje i promatrače nasilja (učenici iz razreda, škole, prijatelji iz susjedstva)?

Iako promatrači često misle da su neutralni i da ne sudjeluju u činu nasilništva, ipak su na neki način uključeni u taj sukob.

Sudjelovanje promatrača može biti **aktivno** - kad djeca podržavaju nasilje ili se priključe nasilju ili **pasivno** - kad djeca odbijaju pružiti pomoć i obranu žrtvi.

Naša šutnja je također znak

podržavanja nasilnika, jer se ne bunimo protiv njegovog ponašanja, čime mu šaljemo poruku da se slažemo s njim. *Slažemo li se zaista?*

Razlozi zašto učenici ponekad ne žele ili ne mogu pružiti podršku onome koji trpi nasilje, mogu biti brojni. Među njima su strah za sebe ili druge, prebacivanje odgovornosti, želja da se bude dio grupe i slično.

Puno je učenika i tvojih vršnjaka koji misle isto što i ti, koji zbog istog razloga nekada prešute što su vidjeli ili ignoriraju nasilje. Možda se boje, možda ne žele da ih se "izbací" iz društva jer su se pobunili, možda misle da će netko drugi *nešto učiniti*.

No, tko će biti ta osoba? Istina je da je potrebno puno hrabrosti i odlučnosti potražiti pomoć, ali trebaš znati da glas samo jednog učenika, prijatelja, vršnjaka – **tvoj glas** može puno toga učiniti.

Ti možeš utjecati na to da se nasilje zaustavi! Čak u više od pola slučajeva međuvršnjачkoga nasilja, nasilje prestaje nakon samo deset sekundi ukoliko

promatrač, vršnjak, na bilo koji način priskoči u pomoć!

Nasilje je prisutno svuda oko nas

Budući da je nasilje prisutno svuda oko nas, najčešće ne

Nekada promatrači samo stoe i gledaju nasilje, čineći tihu publiku činu nasilništva.

Važno je znati da **nasilnik voli publiku, uživa u pozornosti i dok god je ima uživa u činjenju nasilja**, stoga je i tiha publika za nasilnika nagrada i poticaj da se nastavi ponašati na isti način.

Postoje i promatrači koji ne podržavaju nasilje, ali ipak se ne odlučuju pomoći zbog već rečenih razloga.

Naravno, postoje i **promatrači-pomagači** koji poduzimaju nešto kako bi spriječili nasilje, traže pomoć i pružaju podršku žrtvi.

Iako ljudi cijene one osobe koje se zauzimaju i brane druge, biti promatrač-pomagač zna biti teško.

P o s l u š a j s a v j e t

K A K O M O Ž E Š P O M O Ć I V R Š N J A K U U N E V O L J I

Što ti kao učenik i prijatelj možeš učiniti kako bi spriječio ili zaustavio nasilje koje srećeš u svojoj učionici, školskome hodniku, školskome igralištu, svojemu naselju:

Reci svojim prijateljima koji čine nasilje ili koji ga podržavaju da nećeš i ne želiš biti uključen u zlostavljanje drugih.

Ako vidiš nasilje i ako se ti osjećaš dovoljno sigurno, reci nasilniku ili nasilnicima da prestanu! Možeš reći: "Prestanite ga zezati!", "Prestanite ga tući!", "Pustite ga na miru!", "To nije smiješno!"...

Ne pridružuj se zlostavljanju žrtve! Ne smij se žrtvi, ne zezaj njega ili nju, ne udaraj, ne navijaj, ne širi tračeve pričajući okolo ili objavljujući na Facebooku ili drugoj društvenoj mreži. Sve to pogoršava situaciju i produžuje nasilje.

Stani u obranu žrtve koliko je to u tvojoj moći!

Budi podrška djetetu ili mladoj osobi koja je žrtva nasilja i ohrabri je da potraži pomoć odraslih.

Pomozi onome kojega se zlostavlja da ode s mjesta na kojem ga zlostavljaju. Nekada se žrtva boji sama pobjeći ili otići s mjesta zlostavljanja, ali ako ima pomoć drugoga puno lakše to učini. Možeš je i uputiti negdje gdje je sigurna.

Budi podrška djetetu ili mladoj osobi koja je žrtva nasilja i ohrabri je da potraži pomoć odraslih.

Prihvaćanjem u vaše društvo ti i tvoji prijatelji možete spriječiti nasilna ponašanja (nasilniku je mnogo teže suprotstaviti se grupi) i biti podrška žrtvi.

Ukoliko se možda bojiš da bi pomaganjem mogao sebe dovesti u opasnost, potraži pomoć odraslih – roditelja, učitelja, nastavnika, pedagoga, psihologa u školi, ravnatelja. Dužnost odraslih je da se brinu za dobrobit i sigurnost djece!

Ako vidiš snimke nasilja ili neprimjerne grupe na Facebooku ili nekoj drugoj socijalnoj mreži, svakako o tome obavijesti odraslu osobu u svojoj okolini koja može primjereno reagirati (profesor, psiholog ili pedagog u školi, roditelj ili neka druga odrasla osoba od povjerenja).

Nikolina Sukalić Rom, učiteljica

Obilježili smo

Hrvatski olimpijski dan

PŠ Nebojan

Dani sjećanja u Petrinji

Borbe za Petrinju – 2.-21. rujna 1991.

Od 2. do 21. rujna 1991. vodile su se borbe za Petrinju.

Uslijedio je izlazak tenkova i oklopnih vozila iz vojarne u samo središte Petrinje. Pucalo se i rušilo na sve na što

su tenkovi nailazili. Svi muškarci u dobi od 18 do 50 godina pozvani su da se javе na raspolaganje jedinicama za obranu Petrinje. Branitelji Petrinje pružali su žestok otpor na prilazima gradu: Taborište, Pecki i druge.

Uslijedili su brojni drugi napadi, a ističe se onaj 16. rujna 1991. kada je ratoborni zapovjednik pobunjenika naredio novi napad na Petrinju. Toga dana kod vile Gavrilović ubijeno je 17 zarobljenih hrvatskih branitelja.

Najžešći napad na Petrinju bio je 21. rujna koji je izvela JNA. Pod jakom pješačkom vatrom 21. rujna u 18,30 pao je stari hrvatski grad Petrinja u ruke neprijatelja.

U gradu Petrinji i okolnim selima počinjeni su brojni zločini nad zarobljenim vojnicima i civilima. Nakon okupacije grada u sljedećim mjesecima ubijeno je više od 250 civila, mahom starije dobi, ali i djece u dobi od 10 do 13 godina.

U spomen na ovaj krvavi petrinjski rujan, svake se godine odaje počast svim poginulim, nestали, zarobljenim braniteljima i civilima ovoga područja. Tako su tradicionalno i ove godine danu sjećanja nazočili neki učenici naše škole te ravnateljica i vjeroučitelj, koji su na dostojanstven način zahvalili svima onima koji su se žrtvovali da bi nama osigurali što sigurniju budućnost.

Matea Cerovšek, 6.r.

Obilježili smo

Dani kruha

Priča o kruhu

Samo zrnje nije bilo prikladna hrana za malu djecu koja ga nisu mogla žvakati. Neka se majka vjerojatno dosjetila da zrnje smrvi pomoću dva kamena. Pokušala je te joj je uspjelo dobiti grubo brašno koje je djeci prijalo. Tako je žena naučila mljeti žito.

Od ječmenog i pšeničnog brašna žene bi mijesile male plosnate pogače koje bi ostavljale na suncu da se stvrdnu. Poslije su naučile stavljati ih na užareni kamen ili žeravicu. Tako pečene pogače imale su bolji okus i dugo su bile jestive. Lovci su ih sad mogli nositi na lovačke pohode u šume. Egipćani su prvi svladali umijeće pravljenja pravoga kruha miješajući brašno s kvascem. Grčki povjesničar Herodot zapisao je da su u Egiptu robovi mijesili tijesto nogama, a onda bi se oblikovalo u okrugle i duguljaste kruhove. Običan se kruh pravio od ječmenog brašna. Pšenično se brašno čuvalo samo za bogataše i faraonov dvor. Hljebovi kruha upotrebljavali su se i kao novac pa bi se slugama primjerice plaćalo kruhom. Žito se vrlo visoko cijenilo pa su trgovci znali kretati brodovima natovarenim žitom u razne luke širom svijeta i žitom plaćali robu koju bi tamo kupovali.

Prvi grčki kovani novac imao je otisnutu sliku pšeničnog klasa što je trebalo podsjetiti kako taj novac predstavlja pravu vrijednost odnosno žito.

Rimljani su imali prve javne pekarnice u koje su ljudi mogli doći i kupiti kruh baš kao i danas. Te je pekarnice nadzirala država kako bi sprječila da se druge sirovine ne miješaju s brašnom. Već u to doba upotrebljavali su se strojevi za miješanje tjestova. Stroj je bio jednostavan: okrugla veća posuda s plosnatim štapom kojim se brašno miješalo s vodom i tako dobivalo tjesto. Međutim, nije svatko išao u javne pekarnice. Velike rimske obitelji imale su vlastite peći i pekarnice. Takve su pećnice pronađene u iskopinama Pompeja.

Matea Galijan, 6.r.

Obilježili smo

Kestenijada u Strašniku

Upoznajmo drvo kesten i njegov plod.

Drvo kestena je u srodstvu s bukvom i hrastom, dugovječno, može narasti do 25 m u vis s bujnom, velikom krošnjom i godišnje dati preko 200 kg plodova i može doseći starost preko 500 godina.

Botaničari kesten ubrajaju u voćke, no zbog načina i mesta rasta spada i u šumsko drveće. Mjestimično čini i šume, a često se javlja u zajednici s hrastom kitnjakom i grabom (na Medvednici). Ima ga po obroncima Učke i okolici Lovrana i Opatije, gdje se odavno cijepi plemkama maruna (kesten dubenac).

Kora mu je glatka i sivosmeđa. Listovi su duguljasti, krupno nazubljeni, 8-18 cm dugi i 3-6 cm široki, na licu goli na naličju dlakavi. Cvjetovi se pojavljuju tek početkom lipnja, kada su već listovi potpuno razvijeni. Smeđi orašasti plodovi su na površini sjajni, polukuglasti ili zaobljeno plosnati i dozrijevaju početkom listopada, a smješteni su po jedan do tri u velikom ježolikom tobolcu. Raste najbolje na kiselom tlu bez vapna, a ne podnosi veću vlagu.

Ana Krovinac, 6.r.

Obilježili smo

Dan sjećanja na Vukovar

VUKOVAR

Veliko srce kuca
U tom Heroju Gradu,
srce hrabrih branitelja,
koji za njega život dadu!

U njemu se još vide,
iz rata ožiljci tužni,
da ga se sjećamo uvijek,
toliko smo mu dužni!

Kada vidiš bolnicu
i Trpinjsku cestu
suze same krenu,
zastaneš na mjestu

Ovdje su ginuli za nas,
naši prijatelji stari,
hrabri Pustinjski štakori
i legendarni Žuti mravi!

Vrijeme prolazi brzo,
djeca postaju ljudi,
trebamo ih učiti da ti životi,
nisu bili uzaludni

A djeca slušaju i pamte,
i njihov je tata bio u ratu,
i svojim životom donio
SLOBODU svakom HRVATU!!

Rane zacjeljuju teško,
i suze ne možemo kriti,
možemo samo uvijek
PONOSNI HRVATI BITI !!

Obilježili smo

Dan sjećanja na Vukovar

Obljetnice su prigode da se prisjetimo nekih trenutaka i događaja koji su iza nas.

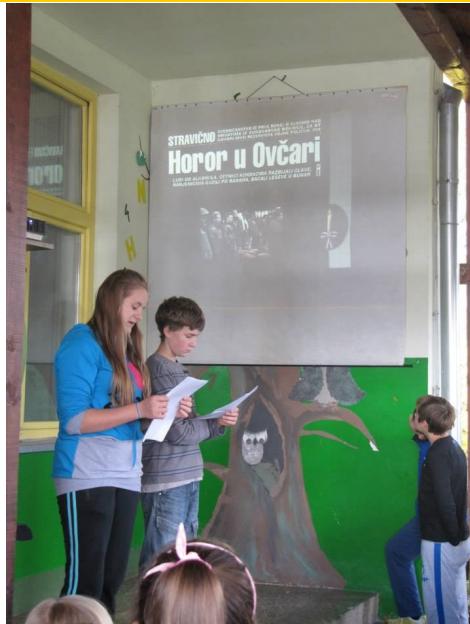
Tako se svake godine 18. studenoga putem prezentacija i drugih aktivnosti, podsjećamo kroz što je prošao Vukovar, ne tako davne 1991. godine.

Iskazujući poštovanje prema Gradu heroju, cilj je osvijestiti kod svakoga od nas vrijednost svakog izgubljenog života, svake žrtve i svakog heroja obrambenog Domovinskog rata.

Ove smo se godine posvetili nešto više simbolu vukovarske patnje, ali i simbolu pobjede i novog života, Vukovarskom vodotornju. Naše ideje i ideje učitelja često puta ostvaruju domar Željko Debić. Tako je i ove godine ideju učiteljice povijesti Nikoline Sukalić Rom pretvorio u djelo. Vukovar smo približili Gorama, jer se u školskom dvorištu našla replika Vodotornja pored kojeg je simbolički stajala klupa oblikovljena fotografijama Vukovarske tragedije te knjiga s pjesmom Siniše Glavaševića *Priča o gradu*.

Ovogodišnjem obilježavanju pridružila su nam se i vrtička djeca sa svojim tetama. Djeca koja će jednoga dana, baš poput nas, dostojanstveno, ponosno i sa sjetom na licu, uputiti tihu zahvalu svakome tko je žrtvovao svoj život za našu Domovinu.

Ana Krovinac, 6.r.

Obilježili smo

Valentinovo

I love you

Dan zaljubljenih ili Valentinovo kao praznik u Hrvatskoj je prihvaćen početkom 90-tih godina prošlog stoljeća. Na taj dan zaljubljeni se parovi prema tradiciji međusobno darivaju ružama ili čokoladnim bombonijerama u obliku srca. Sve oko nas je ukrašeno crvenom bojom.

Ich liebe dich

Povjesno tumačenje ovog praznika vraća nas u 3. stoljeće kada je u Rimu živio biskup i mučenik Valentin.

U to doba, tada vladajući car Klaudije II. odlučio je mladim muškarcima zabraniti brakove jer je smatrao da su neoženjeni muškarci bolji vojnici od onih koji imaju obitelj. Valentin je htio ispraviti tu nepravdu pa je kao svećenik u tajnosti obavljao čin vjenčanja i zbog toga ga je car dao pogubiti odsjecanjem glave 14. veljače 269.

Zbog svoga plemenitog čina Valentin je proglašen zaštitnikom zaljubljenih, a dan njegove smrti Danom zaljubljenih i Valentinovo.

Ti amo

Toga datuma 2015. godine, i u našoj je školi sve bilo u duhu crvenila i ljubavi. Samo, ovoga puta ljubav smo željeli pokazati onima kojima je to najpotrebnije, djeci u Africi. Tako smo prodavali slastice, a prikupljeni novac uplatili smo na račun UNICEF-a za projekt Škole za Afriku.

Osim slastica, bilo je tu natjecanja u igrama u parovima, pjesme i plesa. Što reći, nego, mi znamo spojiti ugodno s korisnim :)

Obilježili smo

Maškare

Gustav Krklec**MASKA LAVA**

Maskenbal se približava
maskirajte se u lava,
strašnog lava, gусте гриве
нека вам се сви redom дive.

MASKA KLAUNA

Kakvog lava, то је шала.
Ја сам звјезда maskenbala.
klaun jedan smiješna lica,
prepun šale, пjesme, вика.

MASKA SNJEGOVIĆA

Sve vam je to prazna priča,
najbolja je
maska snjegovića,
snjegovića bijele boje.
Svi ga vole, svi mu se
vesele.

MASKA SOVE

Ne slušajte priču ovu,
maskirajte se u sovu.
Мене кrase дивне очи,
које виде и по ноћи.
У мене је мудра глава,
ја сам за вас маска права.

MASKA ZECA

Ma što će vam maske ove:
snjegovići, klaun, sove?
Maskirajte se u zeca
masku zeca vole djeca.

DJEČAK

Što se ove maske hvale
I pričaju razne šale.
Požurite, djeco, sví
Maskirajte se i vi.
Obucite kaput, šal,
Krenimo na maskenbal.

KARNEVAL

Stiglo vrijeme karnevala,
Vrijeme plesa,
Vrijeme šala,
Za sve maske divni dani,
Raspjevani,
Razigrani.
Maskenbal, maskenbal,
Svatko voli maskenbal,
Iza maske lice kriti
Netko drugi tada biti.

Antonela Dvorneković, 6.r.

Obilježili smo

Svjetski dan socijalne pravde

Ujedinjeni narodi su 2007. godine su donijeli odluku da će 20. veljače obilježavati kao Svjetski dan socijalne pravde.

Socijalna pravda zasniva se na principima poštenja, jednakosti, poštivanja različitosti, pristupa društvene zaštite, kao i primjene ljudskih prava u svim područjima života.

Republika Hrvatska je po Ustavnom određenju socijalna država. Samim time smo svi pozvani pridonijeti socijalno pravednom društvu u kojem sve osobe uživaju jednaka prava i imaju jednaku mogućnost za ostvarivanje svojih potencijala te ravnopravno sudjeluju u svim aspektima života.

Svjetski dan socijalne pravde prilika je da osvijestimo značaj posvećenosti ciljevima, kao što su razvoj i pružanje novih socijalnih usluga za posebno ranjive društvene skupine i pojedince. Prema privremeno ili trajno socijalno ugroženim društvenim skupinama i pojedincima, treba i nadalje graditi odnos koji izražava stalnu brigu o njima i ne dovodi ih u položaj da se osjećaju nekorisnim i nezaštićenim članovima društva.

Nosim ružičasto u znak podrške Danu ružičastih majica

Akciju su podržali učenici i učitelji OŠ Ivan Goran Kovačić iz Gore provođenjem radionica na temu vršnjačkog nasilja. Pisanjem poruka istaknuli su važnost prevencije nasilja, a održavanjem radionica učenici su se upoznali s vrijednostima dobrog odnosa u društvu i sigurnost zajednice u kojoj živimo.

Obilježili smo

Peti Eko dan u fotografijama

Obilježili smo

Originalnost nam je jača strana, a to smo dokazali još jednom. Na nesvakidašnji način odlučili smo obilježiti Dan škole. Ove godine nismo pozvali niti jednog gosta u našu školu, jer smo ovaj put, odlučili gosti biti MI.

Sigurno se pitate kako to da slavljenik ide kod onih koje je on sam trebao ugostiti? Pa lijepo!

Želja nam je bila učiniti nešto sasvim novo, nešto naopako. Uz malo truda želju smo pretvorili u stvarnost.

Dan škole

Uvježbali smo pjevati, recitirati i glumiti, pripremili simbolične poklone i zaputili se u Petrinju, gdje je sve započelo i završilo.

Odlučili smo posjetiti sve one koji su u nemogućnosti posjetiti nas. Također smo željeli doznati i nešto više o tome što se krije u različitim prostorijama našega grada.

Pa započnimo redom

Avantura je započela u paviljonu petrinjskog parka gdje smo otpjevali školsku himnu, a potom se uputili svatko na svoje odredište.

Stolica koju vidite doputovala je s nama iz škole, a namijenjena je za poklon Udrudi iks.

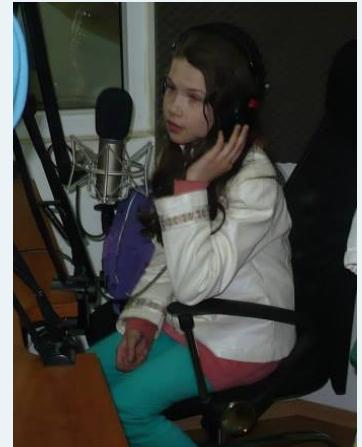
Naravno da su bili oduševljeni. Tko još ne voli suncokrete? Pogotovo kada znate da je to dječji rad.

Učenici prvih i drugih razreda posjetili su Dom umirovljenika gdje su izveli predstavu i time oduševili i namamili osmjehe na lica korisnicima Doma. Potom su posjetili mališane Dječjeg vrtića Petrinjčica - objekt Slap.

Učenici trećih i četvrtih razreda posjetili su Hrvatski dom prilikom čega su se upoznali i s bogatom literaturom gradske knjižnice. Imali su priliku kročiti u Galeriju K. Hegedušića gdje su razgledali izložene slike. Na kraju su posjetili i prostorije Petrinjskog radija, a oni znatiželjniji stali su pred mikrofon sa slušalicama na ušima.

Obilježili smo

Dan Škole

Bilo je tu vremena i za opuštanje i razbibrigu. Kako bi ostavili za sobom trag ovog posjeta, oni najmlađi, zajedno s vrtičkom djecom, pokazali su svoju kreativnost oslikavajući stazice parka. Tako je svaki prolaznik mogao pogledati sunce iz ptičje perspektive i pritom se ne bojati njegovih žarkih zraka ili pak zakoračiti na krov neke šarene kućice, a ne propasti u nju.

Ples oko staroga stabla što svoje grane pruža visoko prema nebu namamio je osmeh svakome prolazniku koji se zatekao u blizini.

Petaši i šestaši prošetali su do Crvenog križa gdje su čuli nešto o njegovom djelovanju, a bio je tu i pokoji dobar savjet. Domaćice su nas lijepo ugostile i svakome od nas uručile vrećicu s poklonom. Naravno, nismo ni mi došli praznih ruku.
Hm, slavljenik koji daruje :)
Zatim smo se uputili u Udrugu iks gdje su nas dočekale ljubazne volonterke, a pripremile su i poučan igrokaš samo za nas. Ovo druženje zaokružili smo zajedničkom igrom u dvorištu Udruge.

Oni nešto stariji, sedmaši i osmaši, i jedni i drugi budući krizmanici, posjetili su crkvu sv. Lovre, a zatim i Srednju školu Petrinja. Obzirom da ih ubrzo čeka odabir zanimanja, čuli su i vidjeli nešto više o zanimanjima koja nudi ova škola.

Na samom kraju ovog posebnog dana, okupili smo se u dvorištu Gradske uprave gdje nas je dočekala zamjenica gradonačelnika Darinka Dumbovića, gđa Svjetlana Lazić te nam čestitala naš dan, uz sve želje koje su i inače namijenjene školarcima.

Eto, jedan sasvim običan Dan škole pretvorili smo u obilje smijeha i veselja. Radost koju smo donijeli sa sobom iz škole proširili smo ulicama grada, različitim ustanovama, a ravnodušnim nismo ostavili niti jednog prolaznika.

To samo mi znamo! :)

Matea Cerovšek, 6.r.

Srednjovjekovni dvorci

Dvori (zamkovi) su neke od najvažnijih povijesnih građevina na svijetu, a sigurno su i među najljepšim i najimpresivnijim. Poslužili su kao inspiracija za mnoge bajke, priče i legende, a kada ih malo bolje pogledate, nije ni čudo da su stoljećima rasplamsavali maštu i bili toliki izvor inspiracije.

Dvori učenika 6. razreda.

Legenda o Veroniki Desinićkoj

U dugim zimskim olujnim noćima uz zov i krik velike sove, po koji puta se čuje jecanje Veronike Desinićke nekad lijepe seoske djevojke koja je u 15. stoljeću živjela u selu Desiniću, podno Velikog Tabora, u kojem je stolovao moćni ban Hrvatske grof Herman II Celjski. Njegov mladi i stasiti sin Fridrih, jašući očevim posjedima, zagleda se u ljepoticu Veroniku i ne samo zagleda već i čvrsto zaljubi. Ljubav mladih nije bila po volji ocu Hermantu te se suprotstavi ljubavi mladih. Mladi pak, odlučni u svojoj ljubavi, pobjegoše u grad Fridrihštajn u Sloveniji. Lijepi i donekle utvrđeni grad sagradio je stari Herman upravo za svog sina Fridriha kao lovačku kuću, pa je tako i građevina dobila ime po mладом Fridrihu. I tu usred gustih šuma bogatih divljači, srnama, divokozama; jelenima i tetrijebima, zaštićeni debelim zidovima, mladi su ljubavnici obavili svoj pir.

Nažalost, medeni mjesec nije dugo trajao. Stari je grof Herman ubrzo doznao gdje mu je sin i odmah je uputio vojsku s nalogom da uhvate mlađe ljubavnike. No Fridrih ipak uspije spasiti Veroniku iz obruča, te je uputi da bježi preko Gorskog kotara, Pokuplja, Moslavine, Bilogore i Kalnika, sve do seoca Sveta Margita, gdje se Veronika sakrije kod jednog seljaka kod kojeg je ponekad i sam Fridrih znao prespavati kada bi se predugo zadržao u lovnu u tom području bogatom prepelicama, fazanima i divljim patkama. Fridrih nije mogao umaći očevoj vojsci, te ga vojnici privodeše nakon nekoliko dana u Veliki Tabor. Razjareni otac nije ga želio niti pogledati, već dade nalog vojsci da nesretnog sina odmah sprovedu u Celje i tamo ga zatvore u jednu visoku kulu, visoku oko 23 m. Kula je bez krova, a vrata i prozor odmah, pošto su u kulu ubacili mladog Fridriha, zazidaju i ostave samo jedan otvor kroz koji su nesretnom Fridrihu ubacivali hranu. Tu je Fridrih proboravio četiri godine kada ga je otac odlučio oslobođiti. Nažalost, kada su Fridriha pustili van iz kule bio je psihički i fizički nesposoban za život te ga povijest više i ne spominje. Veronika također nije imala sreće. Hermanovi ljudi ubrzo su doznali za nju i javili Hermantu, a ovaj pošalje vojnike koji je uhvate i privedu u Veliki Tabor gdje je zatvore u mali zatvor bez prozora, na ulazu u dvorište grada. Ban Herman odmah pozove sice porotnike i optuži nesretnu Veroniku da je coprnica koja je zavela njegovog sina. Suci se prihvatiše posla i otpočnu saslušavati ubogu Veroniku. Istraživanje je trajalo puna dva dana i predvečer drugog dana suci izjavile: "Gospodine bane! Na ovoj djevojci nema nikakve krivice, a kamoli zločina. Jedino što gaji veliku ljubav prema vašem sinu Fridrihu. No presvjetli bane! Ljubav nije nikad bila griješ, a kamoli zločin. Ljubav je jedna od najljepših ljudskih vrlina! Time je naš posao, presvjetli bane, završen."

Suci krenu prema izlazu i još nisu pravo ni zamakli za vratima, kada je grof Herman dao nalog kaštelanu Dvora da Veroniku smjesta udave. Kaštelan izda naloge, a služe poslušaše te na sredinu Dvora iznesu poveću kacu (drveni sud) u koju nasuše vodu. Uhvate nesretnu Veroniku, gurnu njenu glavu u vodu i sačekaju dok se posljednji mjehurići zraka ne smire. Potom mrtvo tijelo izvade iz kace i krenu ka prvom katu, gdje mrtvo tijelo zazidaju u zid koji spaja zidove peterokutne kule s ulaznim dijelom.

Čisteći 1982. godine sve prostorije Dvora pronađena je jedna lubanja, za koju je utvrđeno da pripada ženskoj osobi. Je li to lubanja nesretnе Veronike? Ništa sa sigurnošću ne možemo tvrditi, a niti negirati.

Anamarija Pejaković, 6.r.

Najlepši dvorci svijeta

Praški dvorac, Prag—jedan je od najvećih i najstarijih dvoraca na svijetu. Gradnja dvorca je počela već u devetom stoljeću. Dvorac je dug 570 metara. U njemu su tijekom prošlosti stolovali češki kraljevi, kraljevi Sv. Rimskog carstva, biskupi, a danas je to dom predsjednika Češke Republike i jedna od glavnih turističkih atrakcija odakle se pruža predivan pogled na cijeli Prag. Dvorac je također uvršten u UNESCO-vu svjetsku baštinu.

Castelul Peleș, Rumunjska Na kraju šumske staze, na vrhu brijege u Karpatima, nalazi se prekrasni Neorenansni Castelul Peleș (Dvorac Peleš) – jedan od najljepših i najpoznatijih u državi. Izgradnju dvorca je naručio prvi kralj Rumunije Karlo I. Dvorac je izgrađen od drveta, kamena, cigle i mramora, a u njemu se nalazi više od 160 soba. Okružen je sa sedam terasa koje su bogato ukrašene raznim kipovima, bunarima od kamena i ukrasnim mramornim vazama.

Mont Saint Michel, Francuska

Ovaj dvorac nalazi se na stjenovitom plimnom otoku u Normandiji, i to 1 km od obale. Najviša točka je na 92 metra iznad razine mora. To je mjesto UNESCO-ve svjetske kulturne baštine i posjeti ga više od 3 milijuna ljudi svake godine. Kako se plime i oseke u tom području brzo mijenjaju, otok se spaja i odvaja od kopna na dnevnoj bazi.

Alcázar de Segovia, Španjolska

Ovaj je kameni dvorac smješten u starom gradu Segovia. Oblikom podsjeća na pramac broda, a nalazi se na stjenovitom brežuljku s pogledom na rijeke Clamores i Eresmu. Pretpostavlja se da je izgrađen u 12. stoljeću, a danas predstavlja španjolski vojni arhiv. Također, on je jedan od dvoraca koji su inspirirali Disneyev Pepljugin dvorac.

Kasteel de Haar, Nizozemska

Kasteel de Haar je najveći i najposjećeniji dvorac u Nizozemskoj. Ovaj gotički bajkoviti dvorac kakav vidimo danas je izgrađen u periodu od 1892. do 1912. godine, a podignut je na ruševinama starog dvorca iz 15. stoljeća.

Anamarija Pejaković, 6.r.

Školski kurikulum

Da volimo eksperimentirati već smo dokazali pa smo takvim tempom uplovili i u novu školsku godinu.

Naime, naša je škola jedna od 60 škola u Republici Hrvatskoj koja je izabrana u pilot projekt „Razvoj kurikulske kulture - osnaživanje škola za razvoj i implementaciju školskog kurikuluma“.

Cilj je ovog projekta osnažiti sudionike obrazovnog sustava za djelotvoran razvoj, implementaciju i evaluaciju školskih kurikuluma u obveznom obrazovanju.

Članice školskog tima, učiteljice Đurđica Fran i Maja Kovačević te stručna suradnica defektologinja Anita Žugaj prošle su tijekom svibnja 2014. trodnevnu edukaciju na kojoj su stekle vještine i znanja o tome kako planirati školski kurikulum s jasno definiranim ciljevima i ishodima učenja.

U lipnju 2014. članice školskog tima prenijele su svoja ostalim članovima Učiteljskog vijeća te je započelo zajedničko planiranje i stvaranje novog školskog kurikuluma. Pri njegovoj izradi stavljen je naglasak na specifičnosti škole i sredine u kojoj škola djeluje. Središte i polazište rada na sadržajima školskog kurikuluma jesu potrebe i interesi učenika, roditelja i lokalne zajednice.

Smjernice u izradi Kurikuluma bile su vizija i misija škole. Tako smo odlučili da vizija škole glasi: "Odgajati i obrazovati učenike koji

će prepoznati i cijeniti povijest svoga kraja i njegovu kulturnu baštinu", a misija: "Putem istraživanja, prikupljanja i obrade podataka u suradnji s roditeljima i lokalnom zajednicom učenici će upoznati i naučiti cijeniti zavičajnu povijest".

Kurikulska područja koja su razvijena kod učenika jesu: tjelesno-zdravstveno, umjetničko, jezično-komunikacijsko, društveno-humanističko, matematičko, prirodoslovno i tehničko-informatičko područje.

Tako su kroz različite aktivnosti i zadatke ciljevi i ishodi navedenih područja i realizirani.

Bilo je tu prikupljanja ljekovitih biljaka i njihovo sušenje, a sve u svrhu dobivanja čajeva.

Prikupljanjem zaboravljenih riječi izradio se rječnik riječima koje su nekada bile sastavni dio ovdašnjeg sporazumijevanja.

Naučila su se pripremati i tradicionalna jela. Istraživanjem, prikupljanjem i obradom podataka te razgovorom s umirovljenim braniteljima doznao se nešto više o obrambenom Domovinskom ratu na području Banovine. Bilo je tu još mnogo toga

Konačan rezultat aktivnosti objedinjen je u lipnju 2015. prilikom podizanja Zelene zastave kada je organizirana izložba s rezultatima truda naših učenika i svih djelatnika škole. Više o navedenome slijedi u nastavku u fotogaleriji :)

Matea Galijan, 6.r.

Priča o Crvenkapici

Bila jednom jedna djevojčica. Dobra i umiljata, draga svima, a svojoj baki najdraža. Baka joj od baršuna crvenog kapicu napravila, dijete ju je od radosti i ljubavi stalno nosilo pa su je prozvali Crvenkapicom.

Crvenkapica je sa majkom živjela u kućici pored velike šume. A na drugom kraju šume, u maloj usamljenoj kući, stanovala je baka.

Jednog jutra majka reče Crvenkapici:

– Baka se razboljela. Sama je i leži. Odnesi joj košaricu s hranom i popričaj malo s njom. Budi dobra, ne šetaj po šumi, ne zaviruj po bakinoj kući i dođi do večere.

– Ne brini, majčice! Bit ću dobra i sve ćeu napraviti kako si mi kazala! – nasmijala se Crvenkapica, uze košaru s jelom i krenula u šumu.

U šumi je bilo svjetlo i mirno, a do bakine kuće daleko. Odjedanput, pred Crvenkapicu stupi vuk. Djevojčica nije znala da je to zla, opasna zvijer, pa mu bez imalo straha odvrati pozdrav.

– Kuda ideš tako rano? – umiljato je upita vuk.

– Idem baki! – odgovori Crvenkapica.

– Sto to nosiš u košarici? – raspitivao se vuk.

Ne sumnjajući ništa, Crvenkapica ispriča da je baka bolesna i da joj nosi vina i kolača da se okrijepi i ojača.

– Gdje staneš tvoja baka?

– Na kraju šume, ispod tri hrasta, uz ljeskovu živicu. Nije ju teško naći – mirno je priopovjedalo dijete. Smisljajući

zlo, vuk je mirno išao uz djevojčicu, a onda joj reče:

– Pogledaj, Crvenkapice, ovo divno cvijeće, poslušaj ptice. Zašto žuriš? Stići ćeš i do bake. Odmori se, uživaj.

Crvenkapica podiže glavu, pogleda oko sebe i pomisli: "Zaista je lijepo. Znam da je baka bolesna i sama. Ubrat ću joj koji stručak cvijeća. Neka se raduje, neka i njoj bude mirisno i radosno. Još je i rano, pa se mogu

malo zadržati." I Crvenkapica, zaboravljujući na obećanje koje je dala majci, odskakuta sa staze u šumu i počne brati cvijeće. Kako bi ubrala koji cvijet, učinilo bi joj se da je onaj drugi još ljepši, potrčala bi za njim i, tako, zalazila sve dublje u šumu. Vuk se dade u trk i prečicom požuri bakinoj kući. Kad stiže tamо, on proviri kroz prozor, pa kad vidje da je starica sama, zakuca na vrata.

– Tko je? – javi se baka s postelje.

– Ja sam, Crvenkapica! – utanji vuk glasom. – Nosim ti, bakice, malo kolača. Otvor mi!

– Pritisni samo kvaku! Vrata nisu zaključana! – odgovori baka.

Kad vuk to ču, naglo otvari vrata, baci se na uplašenu staricu i proguta je. Zatim obuče njezine haljine, stavi na glavu njezinu kapu, legne u krevet i povuče pokrivač sve do njuške kako ga Crvenkapica ne bi odmah prepoznala. I stade čekati. Crvenkapica je trčala za cvijećem i kada ga je nabrala toliko da ga gotovo više nije mogla nositi, sjeti se bake i krene prema njenoj kući. Suma je bivala sve gušća, korijenje drveća smetalo nozi da ide brže. Nestade i

Sunčeve svjetlosti. Ptice zašutješe. Crvenkapica osjeti strah i nemir uđe u njenu malo tijelo. Kad napokon izbi pred bakinu kućicu, začudi se otvorenim vratima.

– Bako, bakice! – zvala je Crvenkapica, ali joj nitko ne odgovori.

– Dobro jutro! – reče dijete, pređe preko praga i pride krevetu.

Pred njom je ležala njeni baka s kapicom navučenom duboko na lice i njen izgled uplaši djevojčicu.

– Jao, bakice! – užviknu Crvenkapica – Zašto imać tako velike uši?

– Da te bolje čujem!

– Da te bolje vidim!
– A zašto imać tako dugačke ruke?
– Da te lakše zgrabim!
– A zašto su ti, bakice, tako velika usta?

– Da te lakše progutam! – užviknu vuk, skoči iz postelje i proguta malu Crvenkapicu. Zatim, sit i zadovoljan, leže opet u bakinu postelju. Spavao je i glasno hrkao. Pored bakine kuće prolazio je lovac. Kad je čuo vukovo glasno hrkanje, uplašio se da se starici nije što dogodilo i brzo je ušao u kućicu. Na svoje veliko iznenađenje, u bakinom je krevetu video vuka. Iako je imao spremnu i napunjenu pušku, nije pucao. Uzeo je velike škare i cak-cak, po vukovom trbuhu. Odatle, prva, iskoči Crvenkapica:

– Uh, kako me bilo strah. U vukovom trbuhu je sami mrak. Zatim lovac izvuče baku, koja je jedva disala od straha i uzbudjenja. Onda su vukov trbuš napunili kamenjem i čekali da se probudi. I nisu dugo čekali. A kad ovaj ugleda lovca i pušku, htjedne pobjeći, ali nije stigao dalje od praga. Tu uginu što od straha, što od kamenja, kojega mu je bio pun trbuš. Tako su sad svi bili

zadovoljni. Lovac je vuku oderao kožu i s njom otišao kući. Baka je pojela nešto kolača i popila čašu vina pa se brzo oporavila. Crvenkapica je razmišljala:

"Dok sam živa, neću više skretati s puta i sama trčati po šumi." Vratila se kući. Tamo ju je čekala majka i nije se ljutila na svoje dijete. Znala je da njezina Crvenkapica sada zna i što je vuk, šuma i put kojim treba ići.

Antonela Dvorneković, 6.r.

Ukratko

Županijska smotra učeničkih zadruga

Radove Učeničke zadruge Goranka predstavili smo na Županijskoj smotri učeničkih zadruga održanoj u OŠ Dragutina Tadijanovića u Petrinji. Riječi dobrodošlice okupljenim zadružarima uputila je ravnateljica škole Ruža Novaković. Nakon uvodnih riječi uslijedilo je predstavljanje radova pojedinih zadruga. Ovaj put nismo sudjelovali kao natjecatelji već isključivo kao gosti. U komisiji koja je bodovala i izabrala najuspješnije radove bila je i učiteljica Marija Fiala Žugaj, jedna od voditeljica Zadruge.

N E nuklearnom otpadu na Banovini

“Priroda je velika, a čovjek je malen.”

Veliko i masovno NE odlagalištu nuklearnog otpada na Banovini rekli su u ime naše škole članovi Vijeća učenika te ravnateljica Valentina Vujnović, vjeroučitelj Domagoj Cindrić i domaćin Željko Debić. Na imanju Korablja Tišinić u Taborištu promidžbeno-motivacijski, upozoravajuće-zabrinjavajući prosvjedni skup, tradicijski doručak na travi nazvan je Zalog(aj) za budućnost.

Nezadovoljstvo su pokazali brojni okupljeni koje je pozdravio gradonačelnik Petrinje Darinko Dumbović, koji je u svome govoru vladajućima poručio: “nemojte nam ovo raditi, zaslužili smo više.”

Posjet Centru za odgoj i obrazovanje

Učenici sedmog razreda su posjetili Centar za odgoj i obrazovanje Dubrava. Pozdravila ih je ravnateljica Tatjana te korisnici Centra. Družili su se s djecom i mladima s motoričkim poremećajima koji se školjuju i rehabilitiraju u Centru. Priznali su da je ovaj posjet ostavio velik utisak u njihovim srcima.

Ana Krovinac, 6.r.

ŠTO JE GREEN APPLE DAY OF SERVICE?

„Green Apple Day of Service“ je globalni pokret čiji je osnovni cilj djeci osigurati škole u kojima će biti čišći i zdraviji zrak koji udišu, u kojima će se štedjeti energija i prirodni resursi, gdje će djeca biti inspirirana sanjati o boljoj i sretnijoj budućnosti.

Centar za „zelene škole“ američkog Savjeta za zelenu gradnju (US Green Building Concil) pokrenuo je 2012. globalnu inicijativu za poboljšanje uvjeta u kojima djeca uče tijekom školske godine. Green Apple Day of Service uključuje jedan dan volonterske akcije s namjerom da se u školama osigura čišći i zdraviji zrak te ugodan boravak, uz uštedu energije i prirodnih resursa.

Na koji način i s kojim aktivnostima je i naša škola postala dio ovog projekta doznajte iz objektiva školskog fotoaparata.

Matea Galijan, 6.r.

GREEN APPLE DAY OF SERVICE

“Globalno misli, lokalno djeluj i snosi osobnu odgovornost.”

ENVIRONMENTAL SERVICE

“Čuvajmo Zemlju i prirodu na njoj, jer ih nismo naslijedili od svojih djedova i očeva, nego smo ih posudili od svojih potomaka.”

Ukratko

Dan planeta Zemlje

Izrađujući prigodne plakate, čitajući ekološke članke iz časopisa, skupljajući otpad u dvorištu škole, provodeći praktične radove u školskom vrtu te kroz redovnu nastavu, učenicima se željela potaknuti svijest o važnosti očuvanja okoliša za dobrobit čovjeka.

Posjet HRT-u

Što znači kratica HRT? Kada je započela s emitiranjem? Je li HRT komercijalna ili javna ustanova? Što znači komercijalna, a što javna ustanova? Koja su sve zanimanja ljudi koji rade na HRT-u? Odgovore na ta pitanja doznala je muška ekipa 7. razreda prilikom posjeta zgradi HRT-a. Voditeljica u obilasku Hrvatske radiotelevizije bila je Nada Chedid, koja je između ostalog kazala kako je Hrvatska među prvim zemljama u srednjoj i istočnoj Europi koja je osnovala radiopostaju, to je bilo 15. svibnja 1926. godine. Saznali su se odgovori i na prethodno napisana pitanja; da je HRT javna televizija, što znači da mora raditi program za sve, i mlade i stare, za manjine, vjerske zajednice, ukratko, za sve slojeve društva. Najgledanija emisija HRT-a je emisija za poljoprivrednike. Rad HRT-a financira se od pretplate građana, manjim dijelom od reklama. Za razliku od komercijalnih medija koji se financiraju isključivo od reklama. Ono što možda niste znali, na HRT-u ne rade samo snimatelji, redatelji, voditelji, nego i razni majstori poput krojača, stolara, kostimografa

Ovaj je posjet organiziran u sklopu Civitasovog projekta "Medijska pismenost - nezaobilazni čimbenik društvene integracije".

Anamarija Pejaković, 6.r.

Natjecanje u čitanju naglas

"Nije učen onaj tko čita knjige, nego onaj tko zna što čita. „

Latinska poslovica

U Gradskoj knjižnici i čitaonici u Petrinji održavalo se gradsko natjecanje u čitanju naglas. Sudjelovali su učenici od 3. do 8. razreda svih osnovnih škola. Našu školu predstavljale su učenice: Lara Milošić (4. razred) i Matea Cerovšek (6. razred). Lara Milošić je u kategoriji nižih razreda osvojila 3. mjesto. Matea je dobila priznanje za sudjelovanje.

Matea Galijan, 6.r.

Ukratko

Svečanost dodjele Zelene zastave i certifikata Litter Less

Škola je po drugi put obnovila status Eko-škole. Zelenu zastavu u ime škole zaprimili su učenica Stela Horvat, učenik Leon Kovačić, ravnateljica Valentina Vujnović i vjeroučitelj Domagoj Cindrić. Ujedno je uručen i certifikat Litter Less Campaign. Na skroman način se možemo pohvaliti da smo jedina škola u županiji dobitnica certifikata drugi put.

Matea Cerovšek, 6.r.

"Dobročinstvo je jedino blago koje se povećava dijeljenjem"

Turnir u malom nogometu u Gori

U organizaciji ŠU Mokrice održan je humanitarni malonogometni turnir na školskom igralištu. Turnir je organiziran od strane roditelja učenika, a prikupljeni novac namijenjen je pomoći u nastavku izrade školske okrade. Na turniru je sudjelovalo 6 ekipa: Mokrice I, Mokrice II, Prijatelji, Glinska Poljana, CB Tale i NISK. Pobjednik turnira je ekipa Glinske Poljane koja je u finalu pobijedila ekipu Prijatelji. Za treće mjesto igrali su Mokrice II i NISK. Bolja je bila ekipa Mokrice II. Konačni poredak: 1. Glinska Poljana, 2. Prijatelji, 3. Mokrice II, 4. NISK, 5. Mokrice I, 6. CB Tale. Veliko hvala i ekipi ŽNMK "Mokrice", koja je uplatila kortizaciju bez sudjelovanja u natjecanju.

Ana Krovinac, 6.r.

Oproštaj osmaša

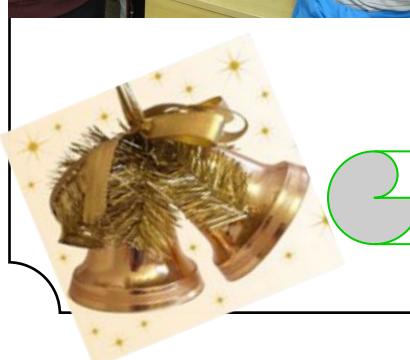
Osmasi su rekli svoje posljedne zbogom osnovnoškolskim klupama, učiteljima, udžbenicima i na kraju svim onim lijepim uspomenama koje su zapisane duboko u zidove ove škole. Nakon emotivnog govora uručili su dar razrednici Maji Ostojić kojoj su zahvalili na uloženom trudu, a isto tako i svim učiteljima koji su ih učili uputili su jedno neizmjerno hvala.

Matea Galijan, 6.r.

Ususret Božiću

Kreativne ruke učenika i učitelja izradile su prilikom božićnih radionica mnogobrojne radove koje smo prezentirali i prodavalili na tradicionalnom predbožićnom Tominju u Petrinji.

DIN DIN DON

*Zvoni zvon; din, din, don,
dobre vijesti stižu,
bijeli snijeg skriva brijeđ
Božić nam je blizu.*

*Prvi mraz, sjeća nas
Nikola će doći,
znaju svi mašeni, Božić će nam doći*

*Dobiti će svatko nešto,
veći ili manji dar,
lutku, medu, autić, zeku,
ili neku drugu stvar.*

*Kuglice krase bor,
kuha se i peče,
rođendan Isusov,
dan je prave sreće.*

*Prvi mraz, sjeća nas
Nikola će doći,
znaju svi mašeni, Božić će nam doći*

*Dobiti će svatko nešto,
veći ili manji dar,
ali sve će bit od srca.*

*Zvoni zvon; din, din, don,
dobre vijesti stižu,
bijeli snijeg skriva brijeđ
Božić nam je blizu.*

Ukratko

Zelena čistka

Iz godine u godinu Zelena čistka u našu školu donosi nešto novo. Tako smo ove godine: sadili jagode, povrće i voće, sadili cvijeće i ljekovito bilje, očistili i uredili zelene površine oko škole, postavili koševe za smeće, očistili okoliš izvan školskog dvorišta, izrađivali plakate, uredili plantažu lješnjaka,..... I još mnogo, mnogo toga.

Kad se male ruke slože, sve se može, sve se može

Ljubav djeci prije svega!

Na Dječjem forumu u Petrinji sudjelovali su predstavnici viših razreda naše škole: Stela Horvat, Luka Bunjan, Leo Turk i Leon Kovačić. Pedagoginja OŠ Jabukovac koja je ujedno i predsjednica DND-a Petrinja, Marija Bandić, objasnila je učenicima svrhu okupljanja te što je to Dječji forum i zašto je osnovan u Petrinji. Moto akcije je „Ljubav djeci prije svega!“ Voditeljica foruma Selma-

Katarina Škocjan predstavila je ciljeve i načine djelovanja foruma. Nakon toga uslijedio je rad učenika u grupama na izradi plakata idealnog forumaša. Zadatak je bio napisati osobine koje bi idealni forumaš morao imati (intelektualne, emocionalne i tjelesne). Nakon izrade plakata predsjednici Vijeća učenika posjetili su gradonačelnika, poklonili mu plakat idealnog forumaša i plakat s učeničkim crtežima i porukama.

Ana Krovinac, 6.r.

Božićni bal

Tradicionalno smo održali još jedan u nizu Božićni bal. Ovu godinu u country stylu modnom su se pistom prošetali svi oni odvazni i hrabri željni laskavih titula princa i princeze, kralja i kraljice. Nakon nezahvalnog posla za žiri pala je i konačna odluka. Ovogodišnji princ je učenik prvog razreda Gabrijel Celčić, a princeza učenica trećeg razreda Leona Posavac. Konkurenčija je bila jaka i u predmetnoj nastavi. No, netko je morao pobijediti, a to su učenica osmog razreda Viktorija Starčević koja je ponijela laskavu titulu kraljice, dok je za kralja izabran Mario Gusić, učenik sedmog razreda.

Matea Cerovšek, 6.r.

Zajednica sa srcem

U sklopu projekta „Zajednica sa srcem“ Udruga IKS održala je dvodnevnu radionicu kojoj je cilj bio stvoriti veći broj volonterskih programa i povećati suradnju s ustanovama i institucijama. U radionicama su sudjelovale Marija Fiala Žugaj, učiteljica engleskog jezika i ravnateljica Valentina Vujnović. Radile su na projektu koji je vezan za osnovnu školu i sport, a gdje bi uključili volontere kao animatore za navijačke skupine.

Sveti Nikola

Klasičan nastavni dan poremetio je jedan sasvim iznenadan posjet. Ni više ni manje, u školu je upao sveti Nikola vukući za sobom, osim umornih nogu, veliku vreću iz koje su prštale kalorije nazvane bomboni. Razveselivši one najmlađe, učenike razredne nastave, nije puno trebalo da se okupe oko njega kako bi ga povukli za bradu i zamolili za zajedničku fotografiju.

Eh, kad bi ovakvih dana bilo malo više :)

Matea Galjan, 6.r.

Lidrano

Smotra scenskog i dramskog stvaralaštva učenika osnovnih škola grada Petrinje, održana je u 1. osnovnoj školi Petrinja. Nakon pozdravnog govora ravnatelja Roberta Groze prisutni su uživali u nastupima "malih" i "malo većih" učenika. Nakon scenskih nastupa prosudbeno povjerenstvo je za županijsku smotru predložilo:

1. skupni scenski nastup - OŠ M. Lovraka, dramska skupina učenika od 5.

do 8. r.; dramsko-scenska igra TATA NA DAR - autor MIRO GAVRAN

2. pojedinačni scenski nastup - ANA ABERLIĆ, 8.razr. OŠ Ivan Goran Kovačić

Gora, voditeljica Đurđica Fran, kazivanje poezije – Stjepan Lice: NEKA U

TEBI DIŠE LJUBAV

Nakon osvojenog drugog mesta u Petrinji, Ana je sudjelovala na županijskom natjecanju u Kutini. Iako se nije plasirala u sam vrh, Anin nastup je ostao zapažen i pohvaljen.

Antonela Dvorneković, 6.r.

Izvan školskog dvorišta

Škola u prirodi

Škola u prirodi dio je redovne nastave učenika 3. i 4. razreda. Specifična je po svom ustroju zato jer se nastava stvarno odvija u prirodi. Njezina obrazovna i odgojna uloga je vrlo važna za uzrast učenika razredne nastave. Učenici naše škole boravili su četiri dana u Zaostrogu. Nama su prenijeli samo malen djelić svojih doživljaja.

Posjetili smo tvrđavu Klis, prilikom čega smo sudjelovali u programu Živa povijest tvrđave Klis. Obilaskom tvrđave upoznali smo se sa životom branitelja Klisa kroz povijest. Oni željni vojne avanture, uhvatili su se luka i strijele i odvažno pokušavali pogoditi metu. Nekima je i uspjelo!

Dan prvi

Nakon kliških avantura, učenici su stigli na konačno odredište, u Zaostrog, gdje je uslijedilo raspremanje stvari te šetnja mjestom.

Dan drugi

A nakon ručka i kratkog predaha, organizirane su različite sportsko-rekreativne aktivnosti: kupanje, vožnja kajacima, vožnja biciklima, rolanje, streličarstvo.

Dan treći

Nakon rješavanja zadataka na ugrijanom pijesku, glave je valjalo ohladiti u lijepom plavom moru, a bilo je tu i drugih oblika sportskih aktivnosti.

Poslijepodne je bilo ispunjeno obilaskom grada Makarske i posjetom

Malakološkom muzeju prilikom čega su se mogle vidjeti jedne od najljepših zbirki školjaka, riba i rakova u ovom dijelu Europe. Večer je bila rezervirana za zabavu i animacijski program.

Dan četvrti

Poslije doručka je uslijedila posljednja šetnja, ove četverodnevne avanture, Zaostrogom do Franjevačkog samostana Sv. Marije iz XV. stoljeća.

Upoznali su sadržaje samostanskog muzeja, etnološke zbirke, galerije i knjižnice.

Nakon povratka u hostel, druženja i oproštaja s animatorima, kofera spakiranih i spremljenih u autobus, započela je vožnja do Splita gdje ih je lokalni vodič proveo Dioklecijanovom palačom, Peristilom pa sve do spomenika Grgura Ninskog i Marka Marulića.

Izvan školskog dvorišta

Maturalac učenika 7. i 8. razreda

Dan prvi

Po prvi puta sedmaši i osmaši doživjeli su let avionom iz zagrebačke zračne luke prema Dubrovniku, gdje su po dolasku obišli znamenitosti ovog povijesnog grada. Nakon toga uputili su se trajektom do Korčule gdje su se družili s predsjednikom Moreške Đurom Čehovskim, dogradonačelnikom Ivom Silićem i predsjednicom Gradskog vijeća Ivonom Kapor. 15:00 dolazak u apartmansko naselje Lumbarda. Smještaj u apartmane.

Dan drugi

Obilazak grada Korčule i njenih znamenitosti. U prostorijama HGD-a sv. Cecilijski neki su od učenika odjenuli kostime te prezentirali vitešku igru morešku, karakterističnu za Korčulu.

Poslije ručka uslijedilo je kupanje, a nakon večere valjalo se dotjerati za disco party koji je uslijedio.

Dan treći

Posjet Blatu, poslije podne gradu Korčuli uz obilazak katedrale sv. Marka. Petero učenika je nakon katedrale bilo upućeno u prostorije Radio Korčule na snimanje emisije Sve je lako kad si mlad. Hrvoje, Viktorija, Ana, Danijela i Leo predstavili su nas i našu školu u veselom razgovoru s voditeljem Gordanom Šuperak.

Isti dan, nakon večere, organiziran je pidžama party.

Dan četvrti

Posljednji obilazak Korčule valjalo je zabilježiti blicom fotoaparata. Nakon posljednjeg obilaska korčulanskih znamenitosti naši su se turisti uputili do Metkovića gdje su između ostalog posjetili i arheološki muzej Narona. Trenutak za opuštanje bila je plovidba neretvanskim lađama, nakon koje je uz još nekoliko usputnih stanica započeo povratak kućama.

Sve što je lijepo kratko traje, kažu naši sedmaši i osmaši.

Antonela Dvorniković, 6.r.

Izvan školskog dvorišta

Ulicama Slavonskog Broda, Osijeka i Đakova

Mjesec lipanj! Mjesec kada se sve u školskim klupama vrti oko testova, napetosti i iščekivanja. Kako sve ne bi bilo tako sumorno, za učenike predmetne nastave organizirana je terenska nastava ulicama Slavonskog Broda, Đakova i Osijeka, u pratnji učiteljica Davorke, Đurđice i Nikoline. Tako smo petog dana, ovog

mjeseca, imali priliku obići i nešto naučiti o znamenitostima navedenih gradova. Obilazeći Brodsku tvrđu vratili smo se nekoliko stotina godina unatrag, u razdoblje moćnog Osmanskog Carstva.

Naučili smo nešto i o

pograničnom mostu s BiH i o njegovojo ulozi u Domovinskom ratu. Nezaobilazna je bila i šetnja do kuće poznate i omiljene dječje spisateljice I.B.

Mažuranić. Nakon što smo napravili gužvu u obližnjoj slastičarnici, uputili smo se prema Đakovu gdje smo posjetili katedralu i ergelu s predivnim lipicancima. Posljednja stanica bio je Osijek, grad kulture. Prošaran bogatim povijesnim sadržajima, ovaj nas je grad ostavio bez daha. No, opet smo udahnuli kada smo prekoračili prag McDonald'sa i dali posla svim njegovim zaposlenicima. Siti i veseli, zasjeli smo na svoja sjedala u autobusu i uživali u ugodnoj vožnji kući.

Matea Cerovšek, 6.r.

Kutak za opuštanje

PRONAĐI I ZAOKRUŽI ZADANE POJMOVE

Slovo "B"

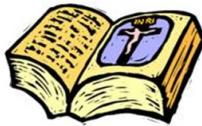
Pitalice

Sudjelujete u utrci. Prestigli ste osobu koja je bila na drugom mjestu. Na kojem ste vi mjestu sada?

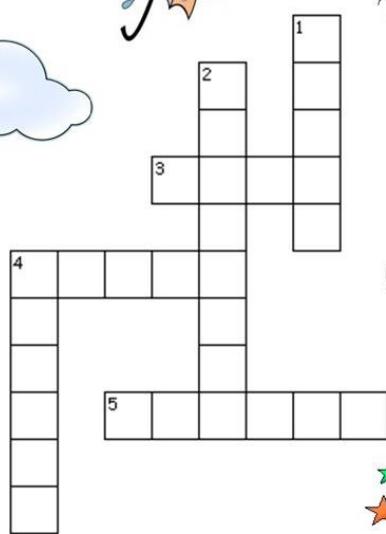
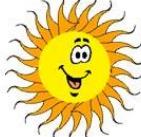
(Ako ste odgovorili da ste prvi, iste u pravu! Ako prestignete
drugu osobu i zauzmete neželjeno mjesto, onda ste drugi!)

BANANA	BRANIMIR
BEBA	BROD
BIBLIIJA	BUNDEVA
BOG	BURE

PRIRODA OKO NAS

RIJEŠI KRIŽALJU

1. IZ NJEGA PADA KIŠA
2. ONE SIJAJU NOĆU UZ MJESEC
3. KAD ONA PADA, NOSIMO KIŠOBRAN
4. vodoravno: ONO NAS GRIJE PO DANU
4. okomito: ON ČESTO PADA ZIMI
5. ON NAM OSVJETLJAVA NOĆ

Što treba biti razbijeno da bi se moglo koristiti?

(Jafe)

Ja sam početak kraja i završetak početka? Što sam ja?

(Slovo k)

Pilot iz aviona gleda veliko krdo crvenih i narančastih slonova. Koje krdo slonova se bolje vidi iz aviona?

(Nijeđa krdo se ne vidi, jer ne postoji crveni i narančasti slonovi!)

Ako danas u podne pada jaka kiša, može li se za 36 sati očekivati jako sunce?

(Ne, jer će biti ponosć.)

VICEVI

Pita učiteljica maloga Ivicu, kako se glasa mačka?

Kaže on: mijau mijau

A kako se glasa miš?

klik-klik, kaže Ivica

Pita mama Ivicu: Zašto ne jedeš? Rekao si da si gladan kao vuk!

A kad si ti vidjela vuka da jede mahune?

Sjedi Ivica u razredu na kojem se uči gramatika. Kaže učiteljica:

- 'Može li mi netko dati primjer istog glagola u prezentu i futuru prvom?

Javi se neka djevojčica i kaže:

- 'Trčim i trčat ču.'

Učiteljica je pohvali i pita za drugi primjer. Javi se dječak i kaže:

- 'Spavam i spavat ču.'

Učiteljica pohvali i pita ima li još tko neki primjer. Javi se Ivica i kaže:

- 'Jedem juhu i pile ču.'

Ivica piše ispit iz matematike i profesorica mu kaže:

- 'Nadam se da te ovog puta neću uhvatiti u prepisivanju!'

Ivica:

- 'I ja se nadam, profesorice!'

Pozove profesor Ivicu pred ploču i kaže mu:

- 'Nacrtaj jabuku.'

Ivica:

- 'Kiselu ili slatkú.'

Mama pita Pericu:

- 'Jesi li imao ispit danas?'

Perica odgovara:

- 'Jesam.'

Mama:

- 'I, jesli imao problema s pitanjima?'

Perica:

- 'Ne, nisam, imao sam problema s odgovorima!!'

